

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2019/335**z dnia 27 lutego 2019 r.****zmieniające załącznik III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 w odniesieniu do rejestracji napoju spirytusowego „Tequila” jako oznaczenia geograficznego**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Consejo Regulador del Tequila („wnioskodawca”) meksykański organ ustanowiony zgodnie z prawem meksykańskim złożył wniosek o rejestrację oznaczenia geograficznego „Tequila” w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008 zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17 ust. 1 tego rozporządzenia. „Tequila” to napój spirytusowy tradycyjnie wytwarzany w Meksyku w drodze destylacji soku uzyskanego z gatunku *Agave tequilana* Weber (odmiana zwana niebieską agawą).
- (2) Zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 110/2008, Komisja zbadała wniosek o rejestrację nazwy „Tequila” przesłany przez wnioskodawcę.
- (3) Po stwierdzeniu, że wniosek jest zgodny z rozporządzeniem (WE) nr 110/2008, Komisja opublikowała podstawowe specyfikacje dokumentacji technicznej dla produktu „Tequila” w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ do celów procedury zgłaszania sprzeciwu, zgodnie z art. 17 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 110/2008.
- (4) Zgodnie z art. 17 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 110/2008 i art. 13 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 716/2013 ⁽³⁾ *Unión Española del Licor* z Hiszpanii oraz *Vinum et Spiritus* z Belgii zgłosiły w wyznaczonym terminie sprzeciw wobec rejestracji nazwy „Tequila” jako oznaczenia geograficznego. Komisja uznała obydwa zgłoszenia sprzeciwu za dopuszczalne zgodnie z art. 14 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 716/2013. Otrzymano również zgłoszenie sprzeciwu ze strony *Unión de Licoristas Cataluña* oraz dalsze informacje od *Unión Española del Licor* oraz *Vinum et Spiritus*, ale uznano je za niedopuszczalne zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 716/2013, ponieważ nie złożono ich w terminie, o którym mowa w art. 17 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 110/2008.
- (5) Pismem z dnia 4 kwietnia 2017 r. Komisja powiadomiła wnioskodawcę o dwóch dopuszczalnych zgłoszeniach sprzeciwu i wezwała go do przedstawienia uwag w terminie dwóch miesięcy zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 716/2013. Wnioskodawca przesłał swoje uwagi w wymaganym terminie w dniu 3 czerwca 2017 r.
- (6) Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 716/2013 Komisja przekazała uwagi wnioskodawcy pismami z dnia 31 lipca 2017 r. dwóm zgłaszającym sprzeciw, którym przyznano okres dwóch miesięcy na przedstawienie uwag zgodnie z art. 15 ust. 2 tego rozporządzenia wykonawczego. Komisja otrzymała odpowiedź od *Unión Española del Licor* w dniu 22 września 2017 r.
- (7) Zgłoszenia sprzeciwu ze strony *Unión Española del Licor* oraz *Vinum et Spiritus* dotyczą obowiązkowych wymogów określonych w normie urzędowej NOM-006-SCFI-2012 (napoje alkoholowe – Tequila – specyfikacje) opublikowanej w *Diario Oficial de la Federación* w dniu 13 grudnia 2012 r. ⁽⁴⁾ („Oficjalna Norma Meksykańska”) i o których mowa w dokumentacji technicznej dla produktu „Tequila”, dotyczącej: a) wymogów w zakresie etykietowania w odniesieniu do informacji handlowych i zdrowotnych oraz numerów referencyjnych uprawnionych

⁽¹⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16.⁽²⁾ Dz.U. C 255 z 14.7.2016, s. 5.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 716/2013 z dnia 25 lipca 2013 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 110/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 21).⁽⁴⁾ Oficjalna meksykańska norma NOM-006-SCFI-2012, Bebidas alcohólicas - Tequila - Especificaciones opublikowane w *Mexican Diario Oficial* z dnia 13 grudnia 2012 r.

producentów; b) ograniczeń w zakresie umów handlowych zawieranych między dostawcami a podmiotami butelkującymi, dotyczących uprawnienia do stosowania zarejestrowanych znaków towarowych lub innych oznaczeń odróżniających, a zatem ograniczających zdolność podmiotów butelkujących do pozyskiwania meksykańskiego produktu i ograniczających obrót produktem „Tequila” po butelkowaniu do niektórych dozwolonych znaków towarowych, uniemożliwiających w ten sposób wprowadzanie do obrotu pod własnymi znakami towarowymi podmiotów bez specjalnego uprawnienia; c) zasad wydawania pozwoleń podmiotom w Unii dopuszczonym do butelkowania produktu „Tequila” oraz przepisów dotyczących procedur butelkowania; d) wymogów w zakresie kontroli mających zastosowanie do uprawnionych podmiotów butelkujących na terytorium Unii, jak również konsekwencje określone w Oficjalnej Normie Meksykańskiej w przypadkach niezgodności; e) zakazu wprowadzania do obrotu luzem kategorii produktu „Tequila” stanowiącego mieszaninę (zawierającego do 49 % łącznej zawartości cukrów redukujących pochodzących z innych źródeł niż cukry pochodzące z niebieskiej odmiany *Agave tequilana* Weber) na terytorium Unii oraz zaopatrywania się w produkt „Tequila” luzem zaliczany do kategorii mieszanin za pośrednictwem państw trzecich; oraz f) wymogu, zgodnie z którym kategorię produktu „Tequila” o 100 % zawartości agawy należy butelkować w zakładzie prowadzonym przez uprawnionych producentów znajdującym się na wyznaczonym obszarze geograficznym w Meksyku. Zgłaszający sprzeciw twierdzą, że wymogi te obchodzą zasady wolnego handlu i wolnej konkurencji i są z nimi niezgodne w odniesieniu do produktu „Tequila” w państwach członkowskich, a w szczególności naruszają art. 6 rozporządzenia (WE) nr 110/2008.

- (8) Wnioskujący twierdzi, że zgłoszenia sprzeciwu należy odrzucić jako niedopuszczalne, ponieważ zgłaszający sprzeciw nie zastosowali w przedłożonych przez nich dokumentach wzoru wymaganego w art. 13 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 716/2013 oraz nie wykazali, których szczególnych warunków rejestracji przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 110/2008 nie spełniono. Wnioskujący twierdzi, że głównym celem systemu kontroli butelkowania, wprowadzania do obrotu i dystrybucji jest zagwarantowanie identyfikowalności, a w konsekwencji autentyczności produktu „Tequila”. Ponadto wnioskujący twierdzi, że każdy podmiot chcący butelkować produkt „Tequila” luzem może to uczynić pod warunkiem że uzyska świadectwo dopuszczenia podmiotu butelkującego produkt „Tequila” i zawrze umowę o wspólnej odpowiedzialności za zarejestrowany znak towarowy lub inne oznaczenie odróżniające.
- (9) Co więcej, wnioskodawca uważa, że żadna z uwag podważających stosowanie Oficjalnej Normy Meksykańskiej nie stanowi podstawy do zgłoszenia sprzeciwu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 110/2008, ponieważ nazwa „Tequila” jest już wiążąca na podstawie postanowień umowy między Unią a Meksykiem z dnia 27 maja 1997 r. w sprawie wzajemnego uznawania i ochrony oznaczeń napojów spirytusowych (zwanej dalej „umową z 1997 r.”) ⁽⁵⁾, której art. 4 ust. 2 przewiduje, że na terytorium Unii chronioną nazwę „Tequila” można stosować wyłącznie na warunkach ustanowionych w przepisach ustawowych i wykonawczych Meksyku.
- (10) W odniesieniu do formy sprzeciwów poruszonej przez wnioskodawcę Komisja uznała zastrzeżenia *Unión Española del Licor i Vinum et Spiritus* za dopuszczalne, ponieważ są one zgodne z wymogami określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 716/2013, bowiem wszystkie informacje wymagane w formularzu „Wniosku o zgłoszenie sprzeciwu wobec oznaczenia geograficznego”, określonym w załączniku III do tego rozporządzenia wykonawczego, zostały zawarte w zgłoszeniach sprzeciwu.
- (11) Jeżeli chodzi o stosowanie przepisów zawartych w Oficjalnej Normie Meksykańskiej, jako że jest to rozporządzenie państwa trzeciego, Komisja uważa, że nie ma ono bezpośredniego ekstraterytorialnego wpływu na Unię. W publikacji podstawowych specyfikacji dokumentacji technicznej dla produktu „Tequila” w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wyraźnie wymienia się jednak niektóre zasady określone w Oficjalnej Normie Meksykańskiej i w związku z tym stwierdza się, że mają one zastosowanie do produktu przeznaczanego na wywóz. Obejmują one wymogi produkcyjne, przepisy dotyczące etykietowania oraz zasady butelkowania kategorii produktu „Tequila” o 100 % zawartości agawy, które są określone lub o których mowa we wspomnianej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. System umożliwiający podmiotom lub władzom państw trzecich zapobieganie dystrybucji produktu na całym jednolitym rynku w sposób niezgodny z zasadami prawa Unii po jego przywozie nie może być chroniony za pośrednictwem rozporządzenia (WE) nr 110/2008.
- (12) W odniesieniu do związku z umową z 1997 r., która chroniła produkt „Tequila” na terytorium Unii, przypomina się, że ewentualna ochrona za pośrednictwem rozporządzenia (WE) nr 110/2008 wynika z innego systemu prawnego, niezależnego od systemu ustanowionego w porozumieniu z 1997 r. Biorąc pod uwagę, że wnioskodawca zdecydował się złożyć wniosek o objęcie ochroną indywidualną oznaczenia geograficznego „Tequila” na podstawie rozporządzenia (WE) nr 110/2008 oprócz ochrony na mocy umowy z 1997 r., należy wyjaśnić, że ochrona na podstawie tych dwóch instrumentów ma zastosowanie zgodnie z odpowiednimi przepisami każdego z tych instrumentów.
- (13) Komisja oceniła argumenty i dowody przedstawione przez zgłaszających sprzeciw i wnioskodawcę i doszła do wniosku, że nazwę „Tequila” powinno zarejestrować się jako oznaczenie geograficzne w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008 po uwzględnieniu następujących uwarunkowań.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 152 z 11.6.1997, s. 15. Umowę z 1997 r. wdrożono poprzez rozporządzenie Komisji (WE) nr 936/2009 (Dz.U. L 264 z 8.10.2009, s. 5).

- (14) W odniesieniu do wymogów dotyczących etykietowania, o których mowa w motywie 7 lit. a), art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 110/2008 stanowi, że państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe przepisy dotyczące produkcji, opisu, prezentacji i etykietowania, które są bardziej rygorystyczne niż przepisy określone w załączniku II do tego rozporządzenia w zakresie, w jakim są one zgodne z prawem Unii. Należy stosować art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia odpowiednio do przepisów określonych przez władze państw trzecich. Z Oficjalnej Normy Meksykańskiej i sekcji 9 podstawowej specyfikacji dokumentacji technicznej produktu „Tequila” wynika, że Meksykańskie Stany Zjednoczone, poza przepisami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 110/2008, przewidują bardziej surowe przepisy dotyczące etykietowania wszystkich produktów „Tequila”. Przepisy, o których mowa, dotyczą informacji marketingowych i zdrowotnych, numerów referencyjnych oraz nazw i adresów identyfikujących uprawnionego producenta lub podmiotu butelkującego. Wymogi te nie są niezgodne z przepisami Unii dotyczącymi etykietowania, a w szczególności z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011⁽⁶⁾. Wymóg, aby podmioty identyfikowano po numerze referencyjnym lub nazwie i adresie jest uzasadniony w świetle przejrzystości i identyfikowalności i nie jest nierozsądny. Z tych powodów Komisja uznaje, że podstawy sprzeciwu dotyczące wymogów etykietowania nie są uzasadnione i należy je odrzucić.
- (15) Ograniczenia dotyczące umów handlowych między dostawcami i podmiotami butelkującymi, o których mowa w motywie 7, lit. b) oraz zasady upoważniania podmiotów butelkujących w Unii i procedury wspomnianego upoważniania, o których mowa w motywie 7 lit. c), są uzasadnione ze względu na potrzebę zapewnienia identyfikowalności i zapobiegania oszustwom. Przepisy mają wyraźnie zastosowanie do etykietowania produktów przeznaczonych do wywozu zgodnie z sekcją 9 akapit drugi podstawowej specyfikacji dokumentacji technicznej produktu „Tequila” opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, w której mowa o stosowaniu wyrażenia „Tequila” i zarejestrowanych znaków towarowych lub oznaczeń odróżniających w ramach umowy o wspólnej odpowiedzialności przedłożonej w meksykańskim Urzędzie ds. Patentów i Znaków Towarowych. W zakresie ich stosowania względem określenia „Tequila” w Unii, Komisja uznaje te przepisy i ustalenia za proporcjonalne i uzasadnione, a sprzeciw za bezpodstawny i uważa, że należy go odrzucić.
- (16) W odniesieniu do wymogów w zakresie kontroli stosowanych względem uprawnionych podmiotów butelkujących na obszarze Unii, a także konsekwencji określonych w Oficjalnej Normie Meksykańskiej w przypadku niezgodności, o której mowa w motywie 7 lit. d), w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 110/2008 podano przepisy dotyczące weryfikacji zgodności ze specyfikacją przed wprowadzeniem produktu do obrotu, co w przypadku produktu „Tequila” przeznaczonego na sprzedaż konsumentom obejmuje działalność związaną z butelkowaniem i w szczególności wymaga zapewnienia weryfikacji zgodności przez organy publiczne państwa trzeciego lub przez co najmniej jedną jednostkę certyfikującą produkty w przypadku produktu pochodzącego z państwa trzeciego. Komisja zaznacza, że procedury i działania weryfikacyjne w przypadku niezgodności są uzasadnione pod względem potrzeby zapewnienia identyfikowalności i zapobiegania domieszania lub oszustwa, które są trudne do wykrycia w przypadku takiego produktu. W zakresie, w jakim w Oficjalnej Normie Meksykańskiej przewidziano weryfikację zgodności ze specyfikacjami dokumentacji technicznej przed wprowadzeniem produktu „Tequila” do sprzedaży konsumentom na runku Unii, przepisy te są zgodne z art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 110/2008. Z tych powodów Komisja uznaje, że podstawy sprzeciwu dotyczące wymogów w zakresie kontroli nie są uzasadnione i należy je odrzucić.
- (17) W odniesieniu do rzekomego zakazu handlu luzem na terenie Unii kategorią produktu „Tequila” stanowiącego mieszaninę, o którym mowa w motywie 7 lit. e), Komisja zauważa, że publikacja podstawowej specyfikacji dokumentacji technicznej produktu „Tequila” w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiera jedynie przepisy szczegółowe dotyczące zakazu handlu kategorią produktu „Tequila” o 100 % zawartości agawy luzem; nie ma odniesienia, które zakazywałyby handlu luzem kategorią produktu stanowiącego mieszaninę produktu „Tequila” w ramach jednolitego rynku, po jej przywozie do Unii.
- (18) W odniesieniu do rzekomego zakazu zaopatrywania się w kategorię produktu „Tequila” luzem stanowiącego mieszaninę za pośrednictwem państw trzecich, wynikającego z wymogu zawarcia umowy o wspólnej odpowiedzialności złożonej w meksykańskim Urzędzie ds. Patentów i Znaków Towarowych w odniesieniu do dostaw produktu luzem, a także w świetle potrzeby zapewnienia identyfikowalności i zapobiegania oszustwom, Komisja uważa za uzasadniony wymóg, aby można było nabywać produkt luzem poza Unią wyłącznie od producentów w kraju pochodzenia. Z tych powodów Komisja uznaje, że podstawy sprzeciwu dotyczące ograniczeń produktów luzem nie są uzasadnione i należy je odrzucić.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

- (19) W odniesieniu do zarzutu, że wymóg obowiązkowego butelkowania na wyznaczonym obszarze geograficznym, mający zastosowanie do kategorii „Tequila” o 100 % zawartości agawy, o której mowa w motywie 7 lit. f), nie jest zgodny z prawem Unii, należy stwierdzić, że zgodnie z art. 10 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 716/2013 wszelkie ograniczenia dotyczące butelkowania napojów spirytusowych w ramach wyznaczonego obszaru geograficznego należy uzasadnić w dokumentacji technicznej, ponieważ stanowią one potencjalne ograniczenie swobodnego przepływu towarów i swobody świadczenia usług na jednolitym rynku. Prawa Unii nie stosuje się do określenia, czy państwo trzecie może ograniczać butelkowanie na swoim terytorium, ale w celu zapobiegania ograniczeniom dotyczącym ponownego butelkowania lub butelkowania produktu luzem w Unii, jeżeli takie produkty luzem były wywożone z państwa trzeciego do Unii. Wprowadzanie takich ograniczeń może być dozwolone tylko wówczas, gdy są one konieczne, proporcjonalne i odpowiednie do celów ochrony renomy oznaczenia geograficznego⁽⁷⁾.
- (20) W sekcji 7 podstawowej specyfikacji dokumentacji technicznej wnioskodawca stwierdza, że celem ograniczenia butelkowania jest zachowanie złożonych właściwości organoleptycznych, które mogłyby doznać uszczerbku w wyniku transportu luzem, ponieważ nie są dodawane żadne inne cukry poza uzyskanymi z agawy gatunku *Agave tequilana* Weber (odmiana zwana niebieską agawą). Wnioskodawca zapewnia również, że kolejnym powodem ograniczenia w zakresie butelkowania jest zachowanie renomy produktu „Tequila” o 100 % zawartości agawy, której podstawą są zasadniczo szczególne cechy, a bardziej ogólnie jakość produktu, która z kolei wynika z wiedzy lokalnych uprawnionych producentów i może być zagrożona ryzykiem domieszki i oszustwa, które są trudne do wykrycia. Przedmiotowy wymóg należy uznać za zgodny z prawem Unii pomimo swojego ograniczającego efektu, jeżeli zostanie wykazane, że stanowi konieczny, proporcjonalny i skuteczny sposób utrzymania znaczącej renomy, którą bezsprzecznie cieszy się wśród konsumentów meksykańskie oznaczenie „Tequila”. Z informacji zawartych w dokumentacji technicznej wynika, że ograniczenie butelkowania dotyczy tylko jednej kategorii produktu „Tequila”, natomiast nie stanowi to przeszkody dla przywozu luzem do Unii kategorii mieszaniny „Tequila” (zawierającej do 49 % cukru ze źródeł innych niż surowiec), którego to ograniczenie nie dotyczy. Terytorialny zakres ograniczenia w przypadku produktu „Tequila” dotyczy jedynie wyznaczonego obszaru geograficznego, który ogranicza się do pięciu meksykańskich stanów. Dowody dostarczone przez wnioskodawcę pokazują, że ograniczenie to jest uzasadnione jako proporcjonalny i odpowiedni środek mający na celu zagwarantowanie składu produktu i jego renomy wśród konsumentów. Ponadto nie wskazano żadnych mniej ograniczających, alternatywnych środków umożliwiających osiągnięcie odpowiedniego poziomu kontroli. Konieczne uzasadnienie ograniczenia dotyczącego obowiązkowego butelkowania kategorii „Tequila” o 100 % zawartości agawy jest zatem zgodne z art. 10 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 716/2013.
- (21) Z powodów przedstawionych powyżej Komisja uznaje podstawy sprzeciwu wobec rejestracji oznaczenia geograficznego „Tequila” w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, dotyczącego obowiązkowego butelkowania na wyznaczonym obszarze geograficznym kategorii „Tequila” o 100 % zawartości agawy, za bezzasadne i uważa, że należy je odrzucić.
- (22) W świetle powyższych argumentów i zgodnie z art. 17 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 110/2008 Komisja uznaje, że wniosek o rejestrację produktu „Tequila” jako oznaczenia geograficznego spełnia warunki określone w tym rozporządzeniu. Nazwa „Tequila” powinna zatem być chroniona i zarejestrowana jako oznaczenie geograficzne w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008.
- (23) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 110/2008.
- (24) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Napojów Spirytusowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, w kategorii produktu „Pozostałe napoje spirytusowe”, dodaje się pozycję w brzmieniu:

	<i>Tequila</i>	Meksykańskie Stany Zjednoczone
--	----------------	--------------------------------

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(7) Motyw 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 716/2013.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
